

Neštěstí přichází nečekaně

— a jeho jizvy se hojí bolestně dlouho. S obdivem se skláníme před statečnou obranou napadených a před obětavostí všech, kdo pomohli, pomáhají a dál mohou jakkoli pomáhat válečným uprchlíkům, jejich blízkým a jejich zemi. Nechceme rozmnožovat obrazy utrpení z těchto dní. Raději se pokoušíme podporovat potřebné odhodlání také zkušenostmi předků a nadhledem – o vítězném vzdoru proti neštěstí válek a proti jejich jizvám od těch dávných husitských přes třicetiletou po dvě světová neštěstí předešlého století – na stranách 6, 7, 8, 10 a 11.

redakce

Děti dětem

K humanitárním sbírkám se též připojily děti z toušeňské základní školy. V jednotlivých třídách společně se svými třídními učitelkami probíraly aktuální situaci a shodly se, že by se také rády zapojily, přispěly a pomohly ukrajinským dětem. Tedy i ve škole se v různých třídách spustily sbírky a děti nosily plyšáky, hračky, pastelky, fixy, bloky, omalovánky a další věci do školy. Několik krabic pak putovalo do Staré Boleslavi k sestřám vincentkám, které pečují o děti z Ukrajiny, další krabice pak cestovaly do nedalekých Semic, kde je nyní ubytováno 160 ukrajinských dětí, které už zde i provizorně chodí do školy.

Milé děti, milé paní učitelky, i Vám patří velké díky!

Mgr. Jana Hadrboľcová, místostarostka městyse Lázně Toušeň

foto: Ivana Studničková a redakce

Toušeňská podpora Ukrajiny – humanitární sbírka

Do končících covidových opatření a v očekávání klidnějšího jara nedávno vstoupila zpráva, která celý svět zasáhla více než cokoli před ní. Nikdo jsme si nejspíš nedokázali představit, že mír, který jsme začali vnímat jako samozřejmý, může být tak křehký a že i v této moderní společnosti může jeden stát napadnout jiný, suverénní a samostatný. Tento válečný konflikt v nás všech vyvolal spoustu otázek, strach, obavy, nejistotu, ale také nebyvalou vlnu solidarity s těmi, kteří jsou tímto konfliktem přímo dotčeni, s obyvateli Ukrajiny. V celé republice se ze dne na den odstartovala celá řada humanitárních akcí, které byly a stále ještě jsou určeny na podporu těch, kteří před válkou utíkají, i těch, kteří zůstávají na místě a bojují nebo jsou ukryti před útoky.

Městys Lázně Toušeň taktéž rychle reagoval a na základě aktuálních informací, které se k nám dostaly, a okamžitě jsme zorganizovali humanitární sbírku. Ta byla zaměřena na deky, peřiny, povlečení, ručníky a hygienické potřeby, určené pro vybavení domácností a ubytoven, vyčleněných pro ubytování uprchlíků z Ukrajiny. Další část sbírky byla zaměřena na zdravotnické potřeby, léky, spacáky apod., které putovaly přímo na Ukrajinu. Zájem o sbírku byl obrovský. Během sedmi dní jsme shromáždili věci, které dohromady vezlo šest aut. Věci jsme odvezli postupně, a to přímo na místa, kde jich bylo třeba. Část tedy putovala nejprve do Brandýsa nad Labem na vybavení provizorního bydlení, část jsme odvezli společnosti Šatník Praha, která vybavuje další ubytování pro uprchlíky, a část odjela do Lvova a dalších míst na Ukrajině.

Moc děkujeme všem, kteří se na sbírce podíleli, ale i těm, kteří přispěli do jakékoli jiné sbírky, která reaguje na aktuální situaci. V těchto dnech je pomoci potřeba více než kdy dříve a těžko říci, jak dlouho ještě tato pomoc bude nutná. Občané České republiky a také občané našeho městyse projevíli neskutečnou potřebu pomoci, jak jen je to možné. Dá-li se na této těžké chvíli nalézt něco pozitivního, je to právě tato lidská sounáležitost a nezištná pomoc. ■

Mgr. Jana Hadrbovcová, místostarostka městyse Lázně Toušeň

Nová brána v PPP – park dokončen

foto jvk

Již několikrát jsme psali o rekonstrukci kamenné zdi a plotu v Parku profesora Procházky. Možná jste si již všimli nového kovaného plotu a nové brány. V pondělí 14. března byl u dolní brány nainstalován systém automatického zavírání a tím byla celá rekonstrukce zdárně ukončena. Park má tak po celkové revitalizaci konečně finální podobu. Zblízka nová brána společně s plotem lahodí oku, při pohledu z parku pak nezakrývá poutavý pohled na břeh Labe a stromy kolem řeky. Je tedy důstojným a vkusným doplněním celého prostoru. V příštích týdnech bude ještě instalováno automatické otevírání i k horní bráně z ulice Mlýnské (více na straně 4). ■

Nové květináče

V ulici Na Pruhu vzniklo nové parkoviště pro návštěvníky městyse. V těsné blízkosti parkoviště jsou umístěny kontejnery na tříděný odpad. Pro oddělení těchto zón budou na parkoviště instalovány objemné květináče s veřejnou zelení.

Podobné květináče úřad městyse věnoval po dohodě i toušeňské základní škole. Další možností využití takových květináčů je nabídnout je dětem, aby si mohly zkusit pěstovat vlastní drobnou zeleninu nebo jiné rostliny. ■

Nebývale větrné dny

Začátek roku byl bouřlivý a leden s sebou přinesl řadu vichrných dní, které páchaly škody po celé České republice. V našem městyse naštěstí k velkým škodám nedošlo. Řada starších stromů, které byly v minulých letech ošetřeny ořezem, větru odolaly. Výjimkou byl javor v prostoru Tomových parků, který vichřicí podlehl. Vlivem nevhodného, vlhkého podloží byla většina javorů v tomto prostoru uvnitř dutá a měla suché větve, které ohrožovaly kolemjdoucí nebo hrající si děti. Tyto javory byly naštěstí vykáceny včas ještě před vichřicí. ■

foto Ondřej Šulc

Život v Lázních Toušeni po covidu

LÁZNE TOUŠEŇ-SKLENĚNÁ VILA
V OVCÁRNĚ 87
DIVADLO POD PETŘÍNEM
člen České obce sokolské

UVÁDÍ

Verše s písní každý
(A JEJINA KOSTKA HAVD)

„UŽ PŘECI ZA DOB ADAMA“
představa (a její další zpracování) pro děti a mládež
o životě a smrti v době prvních národních

Účinkují: T. Bartáček, A. Mištalová, J. Knižková, P. Burian
Režie: Petr Burian

PÁTEK
29.4.2022 19:00 VSTUPNÉ DOBROVOLNÉ

www.divadlopodpetrinem.cz www.sokol.eu www.laznetoušen.cz

KULTURNÍ KOMISE T.J. SOKOL
A MĚSTYS LÁZNE TOUŠEŇ

Po opadnutí opatření souvisejících s covidem se v našem městyse opět pozvolna rozjíždí společenský a kulturní život. Začali jsme benefičním koncertem *Blues proti válce* (více na str. 3), který vynesl 49 100 Kč. Volnočasová a kulturní komise chystají řadu dalších zajímavých akcí, jako jsou výstavy, koncerty, dětský den. Sledujte kalendář Floriána (po dvou letech opět na straně 16) a také FB městyse Lázně Toušeň, kde se o všech plánech dozvíte. Těšíme se na Vás! ■

JaHa

Blues proti válce

Toušeňská sokolovna o sobotním večeru a části noci dne 19. března 2022 ožila další akcí připravenou místní partičkou kolem muzikantů ze skupiny The Kingsize Boogiemen, v tomto případě ve spolupráci s Úřadem městyse Lázně Toušeň. Tentokrát se ovšem nejednalo v prvním plánu o poslech kvalitní bluesové hudební produkce a o možnost pobavit se s přáteli a známými. Hlavním cílem večera bylo získání finančních prostředků pro ruskou vojenskou agresi sužovanou Ukrajinu. Vstupné tedy bylo dobrovolné, všechny kapely hrály bez nároku na honorář a výtěžek bude věnován na pomoc Ukrajině. Formát této akce, již mnoha lety v toušeňském prostředí skrze pořádání festivalu Bluesbadger osvědčený, nebylo ani za změněných okolností třeba nijak korigovat – vystoupilo obvyklých pět hudebních uskupení. Úvod obstaral projekt The Group následovaný duem Ivan Hlas & Norbi Kovács. Poté již pódium opanovali Rene Trossman & Little Big Band, pokračování zajistil Jan Fic a závěr proběhl v režii iniciátorů celé akce domácích The Kingsize Boogiemen. Přestože se jednalo z hudebního pohledu o zdařilou akci a vybraná částka aspoň trochu pomůže některým z ukrajinských uprchlíků v jejich tíživé situaci, jsem si jist, že se shodneme na tom, že se lépe žije v dobách, kdy není potřeba akce tohoto typu vůbec pořádat. Bohužel ale takovou dobou rozhodně není naše současnost...■

foto Jindřich Oplť

hrg

Nadměrný náklad

Ve čtvrtek 24. února 2022 projížděl naším městysem další nadměrný náklad, tentokrát z Mělníka do Drásova mezi Tišnovem a Kuřimí na Moravě. Nákladem byla rozměrná odstředivka o celkové délce 29 m, šířce 7,5 m a výšce 6,1 metru. Stosedmitunový kolos po celé trase transportu doprovázeli technici ČEZ Distribuce. Uvolněné trasy využily v následujících nocích další nadměrné náklady, již méně rozměrné. ■

foto Martin Liška, text redakce

Cestovatelské plány

S *volnočasovou komisí* (VK) a *cestovatelským klubem* (CK) nevzdáváme naději na jarní a letní život v nových kolejkách a plánujeme tyto akce:

- 25. – 27. dubna 2022 – výlet do **Hřenska** a okolí (CK)
- 12. května 2022 – výlet do **Adršpachu a Broumova** (VK)
- 25. – 29. května 2022 – zájezd do *jižních Čech*: **Jindřichův Hradec, Třeboň, Slavonice** (MK)
- 8. – 12. června 2022 – zájezd *na Moravu*: **Brno, Velké Pavlovice, Lednice a Valtice, Macocha** (CK)
- červenec 2022 – výlet do **Polska** přes **Nové Město nad Metují** (VK)
- 27. – 31. srpna 2022 – zájezd přes **Posázaví**: **Ledeč, Havlíčkův Brod, Kutná Hora a Kolín** (CK)
- 2. – 6. září 2022 – zájezd do *Beskyd* a *Jeseníků*: **Pustevny, Štramberk, Karlova Studánka, Jeseník** (MK)

Jednodenní výlety jsou ještě volné, ale zájezdy jsou už z velké části obsazeny. Přesto se můžete hlásit i jako náhradníci, a to buď na úřadě městyse nebo přímo mně.

mira.korinkova@seznam.cz

Jestli máte dotaz, klidně se ptejte.

Na 30. dubna 2022 připravujeme také staročeské pálení čarodějnic. ■

Bc. Mirka Kořínková (MK),
předsedkyně volnočasové komise

Umístění kontejnerů na BIO odpad

Lokalita / Týden	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23
--Den přistavení kontejneru	11.03.	18.03.	25.03.	01.04.	08.04.	15.04.	22.04.	29.04.	06.05.	13.05.	20.05.	27.05.
Na Zárybničí												
Floriánské náměstí			2 *									
Nehvizdská x U Habeše												
U Sokolovny x Cukrovarská	2 *											
Na Chmelnici			2 *									
Na Nábřeží x V Ovčárně		2 *										
Nad Lomem		2 *										
Na Požárech												
Na Ostrůvku	2 *											
Nad Křížkem												
Zápská	2 *											
Na Hradisku x Na Stráni		2 *										
U Sokolovny x V Zátíší			2 *									
Svoz BIO odpadu občanům s hnědými popelnicemi			31.03.		14.04.		28.04.		12.05.		26.05.	

2* - budou přistaveny dva kontejnery, jeden na běžný bioodpad, druhý na větve a dřevěný bioodpad

Kontejnery na bioodpad budou přistaveny na danou lokalitu vždy nejpozději ve čtvrtek. Zjistíte-li, že v průběhu víkendu budou kontejnery Máte velké množství bioodpadu či nestiháte odvézt bioodpad do veřejných kontejnerů? Jako službu občanům zabezpečujeme přistavení kontejneru na víkend (příp. přes týden) za cenu 480 Kč. V případě zájmu kontaktujte úřad městyse.

Zima

Stejně jako v prosinci a v lednu, tak ani v únoru letošního roku jsme se u nás sněhu nedočkali. Uplynulá zima patřila mezi pět nejteplejších od roku 1961, kdy meteorologové začali počítat měsíční teplotní průměry. Už na Nový rok se u nás teplota vyšplhala až k +12°C, a nezvykle teplý a větrný byl celý letošní únor. Teplota +15° C nebyla ničím výjimečným a hned první dny v únoru včelky

vylétly na rozkvetlé květy talovínů. Zatímco na horách se lyžaři sněhu dočkali a užívali si ho, v našem městysi by se dny, kdy sněžilo, daly spočítat na prstech jedné ruky. Jedním takovým byl pátek 21. ledna, kdy sníl každého překvapil. Určitě ale nezaskočil pány z Technických služeb, kteří poctivě z chodníků sníl uklidili. Na silnici toho dne dopoledne došlo k před poštou k nehodě, kdy řidič narazil do sloupu veřejného osvětlení. Sloup byl vyvrácen, a odneslo to i dopravní zrcadlo. Naštěstí nedošlo k žádnému zranění, škody byly pouze materiální.

Na náměstí pro jablka

Dvakrát do měsíce, každé druhé v úterý před 10. hodinou na Floriánském náměstí! Kdo si pravidelně chodí z přepravek vybírat podle svého gusta „česká jablka od Jičina“, tak už ví, které úterý má s velkou taškou na nákup vyrazit. Záleží pak jen na každém, zda má raději jablka sladší nebo kyselejší, větší či menší, a může si k tomu přidat i hrušky. Když se vydaří počasí, zůstanou mnozí na náměstí trochu déle, popovídat si se sousedy. A že je vždycky o čem povídat, to je jisté!

Nová brána v Parku profesora Procházky

V září to už bude neuvěřitelných 6 let, kdy byla instalována nová ozdobná vrata do horní části Parku profesora Procházky. Navrhl je a vyrobil pan *Daniel Tremel* se svým týmem z Horních Počernic. Ten samý tým na sv. Matěje letošního roku usadil nová vrata do části spodní, slavnostní předání se uskutečnilo 15. března. Příznivé počasí

Baráčnické sedění

„To je krása!“, vyklouzlo z úst všem, kdo v pátek 4. března 2022 přišel na pravidelné baráčnické sedění. Jako každý březen byly totiž stoly na rychtě vyzdobeny pestrobarevnou řadou petrklíčů, které jsou tetičkám při příležitosti jejich svátku rozdány. Vzpomínali jsme, jak smutné to bylo vloni, kdy se sedění konat nemohlo, přesto se ale na tetičky nezapomnělo a ochotní členové rozvezli petrklíče každé tetičce domů. Moc to všechny potěšilo, ovšem osobní setkání všech na rychtě je přece jen něco jiného! Letošní březnové sedění, tak jako vždy, proběhlo podle regulí, soused rychtář seznámil přítomné se všemi novinkami, a na programu byla i pomoc Ukrajíně. „Vždy darovat, kde nutno jest...“, zpívá se v baráčnické písni a baráčníci nezůstali tomuto slibu nic dlužni. Nejen peněžitě dary, potraviny, ale také zakoupení zdravotnického materiálu, a to všechno není pomoc jediná... V druhé půli sedění, jak je zvykem, se připomínají narozeniny a svátky všech členů: tentokrát jsme si připili na zdraví dvou *Josefů*. Soused ponocného *Konopky* a souseda *Jirotky*. V dnešní složitě době ale musíme přát zdraví a štěstí nejen jim, ale všem.

Láďa Weyrostek ženám

Při příležitosti svátku 8. března zahrál na pozvání ředitele Slatinných lázní *Toušeň Ing. Libora Tejnila* v sále lázní *Láďa Weyrostek ženám*. Třicítka přítomných převážně místních dam strávila příjemný večer,

ale srdečně se bavila také hrstka mužů. *Láďa* hrál známé písně k poslechu i k tanci, a tak se zpívalo i tancovalo. A jak to bývá, čím víc se blížil konec, tím větší byla chuť k tanci. Zpočátku jen nespěle, ale postupně se přidávali další a setkání si všichni náramně užili. O občerstvení se postarala obsluha lázní, takže k mile prožitému večeru vůbec nic nechybělo. Můžeme si jen přát, aby takových příležitostí bavil se, bylo co nejvíce.

během zimy umožnilo dokončit celý plot, takže nyní jsou všechny práce hotové. Plot je vždy velice důležitou součástí zahrady, a ten u Skleněné vily, kovový v kombinaci se zdívkou, velice vkusně doplňuje celý areál a respektuje jeho charakter. Otevřená brána vítá návštěvníky od řeky a zve je na návštěvu parku, a naopak tomu, kdo z parku vychází, otevírá svět do přírody. ■

text a foto Hana Němečková, šéfredaktorka zpravodaje Florián

Zápis do první třídy základní školy v Lázních Toušeni pro školní rok 2022/2023 proběhne **21. dubna od 15:00**. Čas je pro všechny stejný. Budoucí prvňáčci budou rozděleni do pěti skupin, ve kterých paním učitelkám předvedou svoje znalosti a dovednosti. Rodiče se po dobu zápisu seznámí s vybavením školy a budou mít možnost zeptat se na vše podstatné týkající se chodu školy.

Informace najdete na zstousen.estranky.cz.

Zápis do mateřské školy pak proběhne v květnu. Přesný termín bude zveřejněn na mstousen.webnode.cz. Vše potřebné, co potřebuje zákonný zástupce k zápisu, najdete na stejné adrese. Pro bližší informace volejte na 734 230 998 (Martina Maříková - učitelka pověřená vedením mateřské školy). ■

Mgr. Martin Černý, ředitel Základní školy a Mateřské školy Lázně Toušeň

Matematické úspěchy v naší škole

Matematická olympiáda je v dlouhodobě nejprestižnější matematickou soutěží v České republice. O to víc nás těší úspěch *Elišky Potočiarové*, která se v letošním roce stala vítězkou okresního, tedy nejvyššího kola pro kategorii 5. ročníků, bez ztráty jediného bodu. Pozadu nezůstala ani *Markéta Černá*, která ztratila pouhé dva body a umístila se na pátém místě.

Rád bych připomenul, že se jedná v krátké době o druhého vítěze okresního kola Matematické olympiády. V roce 2019 zvítězil *Hugo Herynek* [Florián 2019/3-4/9, 2019/7-8/8]. ■

MČ

Úspěšné řešitelky *Eliška Potočiarová* a *Markéta Černá* (na fotografii drží obě státní vlajku) společně se svými spolužáky z 5. ročníku a paní učitelkou třídní *Ludmilou Černou*, při oslavě úspěchů v soutěži.

LETNÍ PŘÍMĚSTSKÝ TÁBOR v RC Toušeňský myšák - program

„Život je plný překvapení ...“

Cena 2 700,- Kč = včetně svačin + obědů + ovoce/dobrot + dárečků a výletů
(možnost využít dotaci pro děti I. stupně ZŠ + pracující rodiče = potvrzení)

PONDĚLÍ **termín 1. až 5. srpna 2022**

přivítání – seznámení s programem týdne, prostředím a kamarády
Tomovy parky – „bábovičky“ + bagry a další vybavení na písek + sportovní náčiní (kroket, fotbal-včetně branky, minigolf, nízké botko-chůdly, badminton, házečí disky, různé míče, švihadla, páčky s míčky na sucháč, petang a další)
poobědové promítání pohádky (na velkoformátové plátno)
Tvořeníčko = různé biblíčky, hračky, dekorace a dárečky

ÚTERÝ

výlet do čelákovické knihovny = hravé vědomostní dopoledne
poobědové promítání pohádky
Tvořeníčko = veselé oblečení (malování a tisk na trička)

STŘEDA

Poděbrady – výlet vláčkem za zmrzkou a pak ještě lodí po Labi

ČTVRTEK

návštěva muzea Brandýs – hravé dopoledne a něco navíc
poobědové promítání pohádky
detektivní odpoledne s Vrtápkou

PÁTEK

„Kdo si hraje, nezlobí!“ - společenské, vědomostní a sportovní hry a soutěže
závěr tábora = předávání diplomů, medailí, dárečků

informace: rc.mysak@centrum.cz

těší se Katka a Jana

Návštěvy v divadle

V průběhu ledna 2022 naše celá škola navštívila dvakrát Divadlo v Dlouhé. Poprvé to bylo představení *O líné babičce*, napodruhé *Jak jsem se ztratil* aneb *Malá vánoční povídka*. Díky těmto promyšleným představením režiséra Jana Borny si nejen děti uvědomí fakt, že babičky tady nejsou jen na hlídání, ale chtějí si také užívat. No a v druhém případě, jak krásné může někdy být ztratit se, a pak se zase najít. Díky vhodně zvoleným převzatým melodiím s původními texty Miroslava Hanuš se děti seznámily hudbou konce minulého století.

Hlavním hrdinou druhého představení *Malá vánoční povídka* je *Pavlík Tesař*. Jestli vám jméno něco říká, pak jen potvrdím, že *Pavlík Tesař* (vlastním jménem *Pavel Tesař*) je občanem městyse Lázně Toušeň a ještě nedávno oba jeho synové navštívili naši základní školu. Snad díky této „známosti“ se nám podařilo oslovit pana Tesaře a setkali jsme se s

ním přímo na půdě naší školy. Tělocvičnu jsme zaplnili do posledního místečka. Všichni, žáci prvního až pátého ročníku, pedagogové i paní školnice. I když *Pavel Tesař* besedy nepořádá, a podle jeho slov se před lidmi stydí, zažily děti více než hodinu zajímavého vyprávění. Žáci pokládali všetečné dotazy, na které herec trpělivě odpovídal. Pro děti byl obrovský zážitek mít nadosah živého herce, kterého dobře znají z divadla. Ještě dlouho po skončení besedy se pan Tesař nemohl dostat ze zajetí všetečných prvňáčků, pokládajících doplňující otázky. ■

MČ

Blaniční rytíři mezi námi

V českých pověstech se praví, že v bájné hoře Blaník odpočívají rytíři a čekají, až bude v České zemi nejhůře, že přijdou na pomoc. Nezdá se, že by to bylo tak do slova, spíše drží jakousi stálou služební pohotovost – a žijí mezi námi...

Nedávno jsem se cestou z Lysé stavila v Přerově nad Labem. V obchodě jsem nakoupila, ale už neodjela. Auto se neotevřelo, protože právě došla baterie v ovladači. Přemýšlela jsem, co dál, počasi právě na příjemnou procházku nebylo, ale po Přerově že bych se byla vydala. Vrátila jsem se do obchodu a doufala, že mi tam poradí, kde bych mohla obstarat novou baterii. Za pultem byl pán, vyslechl, co se mi stalo, a řekl: „Tuhle baterii mám v autě. Ne, nemám, včera jsem ji nechal doma. Ale počkejte, já pro ni dojedu.“ Z obavy, ne že bych musela dlouho čekat, ale proto, aby on se tím moc nezdržel, jsem se zeptala, jestli to nemá daleko. „Ne, jen tady kousek.“ Opravdu za chvíli byl zpět, baterii v ovladači vyměnil, a ještě se šel podívat, jestli je všecko v pořádku. Poděkovala jsem, zamávali jsme na sebe, já šťastně odjela a dodnes nemohu uvěřit, že to je pravda a že stále ještě jsou tak úžasní lidé.

Před Vánocemi jsem čekala na kamarádku Evu. Jela autem z Prahy a po cestě přehlédla výmol v silnici. Stalo se, a hrana výmolu prorazila pneumatiku. Po celém širokém okolí, kam oko dohlédlo, jen samá pole, sem tam lesík. Na výměnu pneumatiky se sama neodvažovala. Tu najednou, v malém nákladáčku přijížděl mladík. Na dotaz, co se přihodilo, seskočil z kabiny auta. Celé kolo rychle a s přehledem vyměnil za rezervu, ještě ručně dopumpoval, a jak se objevil, tak zase zmizel. Eva přijela v pořádku a stále nevěřila, že se něco takového vůbec mohlo stát.

Vzpomněla jsem si na nečekané obrovské povodně v devadesátých letech na Moravě, před dvaceti lety v Čechách a znovu na Moravě, dokonce pětisetleté, a na loňské tornádo na Moravě, které srovnalo celé vesnice se zemí – a pokaždé jako by se z ničeho nic v postižených oblastech vyrojily celé armády bezejmenných, obětavých a pomáhajících lidí. Pracovali do úmoru, a když bylo po všem, zase beze slova zmizeli. Jako by se zem po nich slehla. Taková se našli i u nás v Toušeni. Vzpomínám si, jak přinášeli celé balíky pitné vody, lopaty, uklízecí prostředky, přidávali i finanční příspěvky, až to všechno potom odvezlo vrchovatě naložené nákladní auto adresně do příslušné vesnice. Vltava se tehdy rozlila a zaplavila celé území od Litoměřic po Neratovice a ještě mnohem dál. Do Toušeně zanášel vítr z vyplavené neratovické Spolany poleptání sliznic. Nesměli jsme doma větrat a byl příkaz mít připravené evakuační zavazadlo. Nerada na to vzpomínám, a ještě méně ráda to připomínám, ale povězte, kdo byli všichni ti bezejmenní, obětaví pomocníci? ■

kresba Josef Jelínek, text ALČ

Bezejmenní

Nezištná duchapřítomnost blanických rytířů ožila za letošního předjaří v míře až neuvěřitelné z příčin, které jsme si nedovedli až dosud představit. Už jich jsou zapotřebí statisíce pro statisíce jiných, postižených bezohledným napadením země, domovů a životů. Další a další blaniční rytíři prokazují velkou lidskou sounáležitost. Neokázale, samozřejmě. Nikdo z nich – nikdo z nás – neví, jak dlouho potrvá, než se budou moci s klidem v duši vrátit do Blaníku. ■

red

Zimní pobyt v lázních

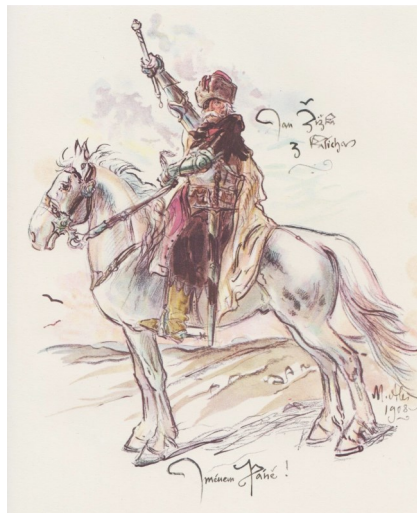
Celkem nečekaně se nás osm rozhodlo vyrazit koncem ledna z lázní do lázní. Vyjely jsme do mých oblíbených *Františkových*, vlakem Pendolino. Cestu jsme si užily, ochutnávaly z nabídky občerstvení a v pohodě dorazily do hotelu, kde nás opravdu vřele přivítali. Po rozdělení do pokojů jsme se hned vydaly na průzkum okolí. Skoro všechno bylo zavřeno, ale nám to nevadilo, minerální voda tekla, tak ty odvážnější degustovaly. Po lékařské prohlídce jsme dostaly rozepsané procedury. Většina se nám líbila a užívaly jsme si. V hotelu byl krásný teplý bazén a bylo dost možností si ho užít. Vedle našich pokojů byla společenská místnost, o kterou jsme se jemně přetahovali s Němci, ale několik večerů byla naše. A mohly jsme uspořádat hromadnou oslavu 50., 70. a 75. narozenin. Kdo měl chuť, jel na výlet do *Chebu*, na hrad *Vildštejn* a nachodily jsme hodně kilometrů po okolí. Byla to pohoda, navštívily jsme naše oblíbené restaurace a kavárny a cukrárny a ve vinotéce *U Zdeničky* si několikrát vychutnaly vynikající víno. Cestu zpět vlakem zkomplikoval větrem spadlý strom, ale i tak jsme se všechny vrátily spokojené a odpočinuté. ■

Bc. Mirka Kořínková, předsedkyně cestovatelského klubu

Dvě přednášky u sousedů

Do Oblastního muzea Praha-východ v brandýském Arnoldiniovském domě směřovali dvakrát krátce po sobě početní místní i přespolní zájemci o poučení z dávných, ale nezapomenutých válek. Pokaždě zcela zaplnili přednáškový sál. Oba únorové podvečery (1. a 17. 2. 2022) se dotkly dějů, které zasáhly i do Toušeně.

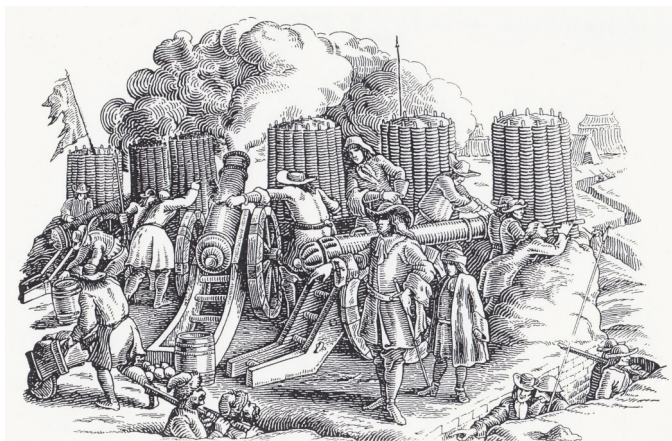
Hostující prof. PhDr. **Petr Čornej**, DrSc., otevřel téma své objemné knihy **Jan Žižka** [Florián 2021/3-4/11], obsah ale neprobíral. Poutavě, přesně a s nadhledem hovořil spíše o tom, co o ikonickém vojevůdci

v knize není, o letech beze zpráv, o záhadě proměny bezohledného žoldnéře v horlivého obránce božího zákona, o odvážném a statečném rytíři zaměňovaném za uvážlivého a prozíravého. Stále se neví, proč dostal milost od krále **Václava IV.**, jak mohl se svými bojovníky vyvázat ze sevření vojenskou přesilou u Kostelce nad Labem, přesunout se po pravém břehu Labe proti Toušeni k Nymburku a pak už jen vítězit. *Žižkova* strategie a logistika vyka-

zovaly rysy génia. Přednášejícího nezaskočila žádná otázka: s jistotou zpaměti doplňoval čísla, data, prameny i nejasutější podrobnosti.

Domácí znalec vojenské historie **Petr Enc** nabídl téma knihy teprve budoucí – **Třicetiletá válka v Polabí**. Se zasvěceným zaujetím popsal a dal kolovat části výbavy a zbraně vojáků ve švédských službách a do

podrobností vylíčil stavbu i stopy velkého zimního opevnění u Staré Boleslavi. Nezamlčel dopady války na obyvatele okolí od Brandýsa přes Toušeni po Čelákovice. Objevně i obdivně se zastavil u generála a polního maršála **Johana Gustafssona Bannera**, tvrdého velitele a zároveň citlivého manžela. Ani **Petr Enc** nepřednášel dějepis, ale přibližoval životy lidí a své pochopení pro jejich snahy i slabosti. Dlouhodobě ovšem koná mnohem víc: svůj humanistický pohled přetavuje do činů plných úcty k dávným lidským osudům. O tom vděčně víme i z našeho městyse [Florián 2021/5-6/2+5+11]. ■

kresba Mikoláš Aleš a archiv, text kronikář

Komorní hudba pro okolí

Kdysi probíhaly pravidelné koncerty komorní hudby v toušeňských Slatinných lázních. Byly určeny nejen pacientům a místním obyvatelům, ale často přilákaly posluchače i ze sousedních měst a okolí.

Když před třiceti lety koncerty v Toušeni ustaly, začal se o tento kulturní žánr starat **Kruh přátel hudby** v Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi. Brzy opět pravidelně, obvykle jedenkrát za měsíc či za tři neděle, mimo prázdniny. Dosud se uskutečnilo přibližně 270 večerů ve dvou ideálních brandýských prostorech: v zimě v zámecké kapli, v létě v renovované synagoze. Návštěvníci jsou samozřejmě ponejvíce občané polabského dvojměstí, ale neméně věrní jsou i přespolní posluchači z širokého okolí – z Toušeně, Čelákovic, Lysé, Kostelce a z menších míst, ba často i z Prahy.

Komorní hudba, čili hudba jen pro několik nástrojů nebo pro nástroje sólové, stojí v rámci klasické hudby tak trochu ve stínu efektnější hudby symfonické nebo operní. Přitom ale díla komorní patří vždy k těm nejpropracovanějším a myšlenkově nejhlubším, jaké skladatelé vytvořili. „V omezení poznáš mistra,“ praví klasik...

Výhled do konce letošní sezony je žánrově pestrý (vždy od 19:30):

8. dubna vystoupí na zámku s velikonoční tematikou kvarteto **Artium** – zahraje instrumentální suitu Josepha Haydna *Sedm Vykupitelových slov na kříži*, k níž se připojí uměleckým přednesem herec **Jan Potměšil**.

22. dubna nás na zámku potěší vokální soubor **10 MEN**, složený převážně ze studentů Pražské konzervatoře, a to s širokým výběrem skladeb pro mužský sbor.

13. května v synagoze zazní program k 80. výročí úmrtí **Jaroslava Ježka** – písně Osvobozeného divadla – v podání místních zpěváků a instrumentalistů.

27. května v synagoze se uskuteční recitál přední mladé klavíristky **Veroniky Böhmové**, laureátky řady mezinárodních soutěží – bude hrát *Chopina, Brahmsa* a *Smetanu*.

9. června v synagoze proběhne vzpomínkový koncert na astronoma RNDr. **Antonína Bečváře**, rodáka ze Staré Boleslavi: stěžejním dílem večera bude klavírní kvintet „Pstruh“ *Franze Schuberta*.

Více se najde vždy na <https://www.facebook.com/kph.brandys>.

Hudbymilovní hosté z Toušeně, jste srdečně zváni! ■

Smíšený pěvecký sbor Bojan na brandýském zámku s toušeňskými pěveckými posilami a se sbormistrem Vojtěchem Vančurou u klavíru s Viktorií Krafi a Bohumírem Hanžlíkem

foto z archívu pěveckého sboru Bojan, text Ing. Vojtěch Vančura

Císař míru

Hodnocení *Karla Františka Josefa* (* 17. 8. 1887) z rodů habsbursko-lotrinského a sasko-portugalského, s předky v dvaatřicátém pokolení až u svaté Ludmily, není jednotné ani po sto letech od jeho předčasného skonu († 1. 4. 1922). Naši předkové v Toušeni, Brandýse a Boleslavi ho osobně znali jako přátelského mladíka ve vojenské uniformě, který rád promluvil s každým česky a měl porozumění pro starosti obyčejných lidí. Věděl se, že je prasnynovcem císaře *Františka Josefa I.*, a když se oženil a přijížděl se svou manželkou *Zitou* do nového domova v brandýském zámku vlakem přes Toušeň, pozdravovali ho toušeňští hasiči a baráčníci s kapelou, starosta, celá škola i výstřely z hmoždířů. O oboustranné přívětivosti, jak ji zažili naši předkové, už *Florián* psal [2016/9-10/13, 2018/7-8/10].

Dvěadvacetiletý *Karel František Josef* nechtěně zdědil úděl císaře a krále uprostřed šílené války, kterou nebylo možno vyhrát. Sám dobře znal poměry a útrapy z válečné fronty a s veškerým vlivem nového panovníka se proto zasazoval o urychlené ukončení nesmyslných bojů. Úporná snaha o mír ho stála nakonec ztrátu všeho, co v míru z císařské slávy a majetku zbylo: jako vyhnáncem zemřel na osamělém ostrově v Atlantiku. On, který naopak s křesťanským srdcem na dlaní zachránil tisíce životů. Touhu po míru zpečetil osud poslednímu rakouskému císaři a českému králi krutě.

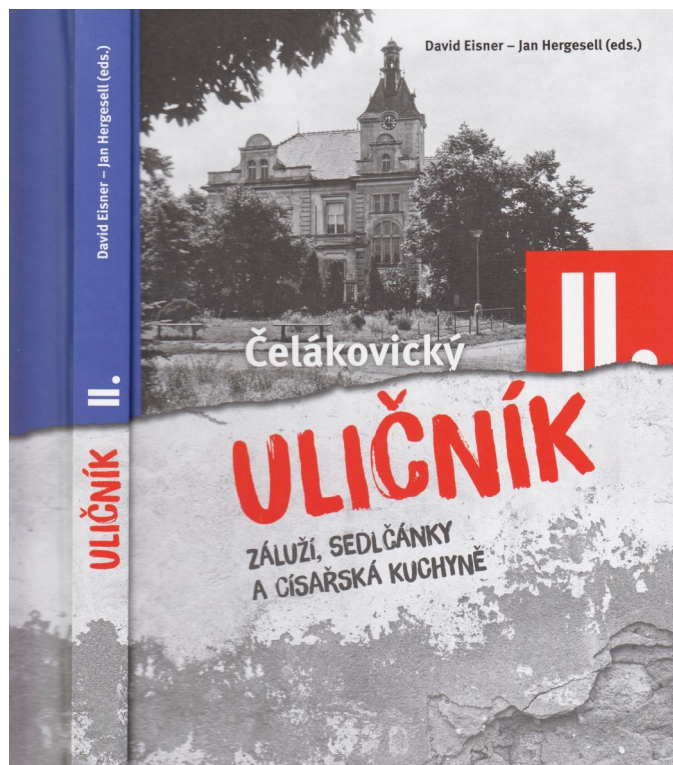
Uznání přišlo až po mnohaletém prozkoumání všech dokumentů, pramenů a zpráv v podobě nejpřekvapivější: po osmi desetiletích byl *Karel František Josef* svatým papežem Janem Pavlem II. prohlášen za blahoslaveného, pro nás za druhého světce v hodnosti českého panovníka – po svatém *Václavu*.

Nová velká kniha PhDr. *Milana Nováka Karel I., světec a poslední král v Čechách* [Triton Praha – Kroměříž 2021, 152 stran] je ve formátu A4 luxusním zobecněním své původní předlohy, známé ze tří vydání pod názvem *Náš arcivévoda, císař a král Karel I. Rakouský v městě Brandýse nad Labem – Staré Boleslavi* [Florián 2012/4/29-31]. Ze všech kapitol autorova odvážného textu zůstalo zachováno vše – v pečlivém přepracování doplněno o citace a odkazy – jen někdejší úvodní stať je nahrazena novou předmluvou od panovníkova vnuka *Karla* (*1961). V bohaté sbírce 145 ilustrací budou Toušeňané postrádat své nádraží, vyzdobené v listopadu 1911 [Florián 2011/7-9/13-14], ale z toušeňských vzpomínek v textu nebylo nic. Čtivé zrcadlo jiných knih, líbivě laciných odsudků, má v této podobě již i další vydání s aktuálním vročením 2022. Knihu lze zakoupit v brandýském knihkupectví Sylvie za 333 Kč (v Praze za víc). Portrét pro obálku namaloval Jiří Rychtálík. ■

jvk

Druhý díl neobyčejného uličníku

Neživotné skloňování vylučuje možný žert: také II. díl **Čelákovického uličníku**, vydaného Městským muzeem v Čelákovicih [2021, 180 stran], je graficky úhledný, věcně průkopnický a přehledný.

Editoři Mgr. *David Eisner* a *Jan Hergesell* pokračovali v autorské spolupráci s PhDr. *Martinem Dolejským*, Mgr. *Petrem Válkem* a Ing. arch. *Ivanem Vaňouskem* a nově s Bc. *Františkem Doubkem*. Fotografie ze současnosti pořídil *Miroslav Břeský*, minulost je bohatě zpřítomněna dokumenty ze sbírek čelákovického muzea, publikovanými vesměs poprvé. Zdaleka nejde pouze o 39 dosud nepopsaných ulic: úhrnem je zde přes 240 ilustrací (nových a historických fotografií, map a mapek, archiválií a artefaktů), a ovšem trojice objevných historických statí. Rozvrh knihy o ulicích v **Záluží**, **Sedlčáncích** a **Císařské Kuchyni**, které spadají pod Čelákovice, je proti I. dílu [Florián 2021/3-4/10] obohacen o originální stať o čelákovické krajině. Její autoři *Ivan Vaňousek* a *František Doubek* se věnovali geologii, historickému vývoji vegetace i současnému využití území. Původnost koncepce je tak dovedena do úplnosti. Autorská i ediční péče o soustředění všech dostupných písemných pramenů a současně péče o stručnost a nadhled, stejně jako o jednotné grafické zpracování, je příkladná.

Oba díly Čelákovického uličníku přinášejí doslova nepřehledné množství zajímavostí nejen místním obyvatelům, ale i zvědavým čtenářům a badatelům odkudkoli. Městys *Lázně Toušeň*, ačkoli leží mimo popisovaná místa, je v II. dílu přítomen v řadě zmínek při souvislostech historických (markrabě *Jošt*, *Jan Pašek z Vratu*) a na mapách i v souvislosti se Slatinnými lázněmi. ■

redakce

První toušeňský muzikant

Vůbec prvním známým muzikantem s toušeňskými kořeny byl před třemi stoletími **Jan Jiří Benda**, syn toušeňských rodičů **Bartoloměje Bendy** a **Dorotky Markové**.

V Toušeni žili i **Bartolomějův** otec **Tomáš Benda** a děd **Jan Benda**. Manželka **Dorotka** byla mladá vdova po **Janu Markovi (Marků)** po kterém zdělila usedlost s tehdejší čísel 21 (v dnešním číslování 27), a právě tam se k ní přičlenil 21. září 1673 **Bartoloměj Benda** a založili spolu rodinu, jejíž potomci žijí dodnes. Rodina bydlela v Toušeni v čísle 27, to ale roku 1677 směnili za statek ve Mstěticích číslo 15. První dvě dcery se narodily v Toušeni, jedna dcera a pět synů ve Mstěticích a mezi nimi (*25. 5. 1682) právě i syn **Jan** (psal se také **Jan Jiří**). Musel mít hudební talent, když „hrával v krčmách klapačku (cimbál), hoboja a šalmaj,“

jak se ví z další generace od jeho syna **Františka**, který navíc dosvědčil: „*Můj otec mne lenořit nenechal, bylo mi chopit se šumařiny a doma zkusit tkalcovinu.*“ Neboť **Jan Jiří Benda** byl řemeslem tkadlec a vypracoval se na „staršího“ tkalcovského cechu ve Starých Benátkách (nad Jizerou). Díky úspěšnému synu **Františkovi**, houslistovi, flétnistovi a skladateli už v jiném hudebním oboru, pak celá rodina přesídlila do Nové Vsi u Berlína, kde oslavila koncem května 1756 zlatou svatbu rodičů – otce **Jana Jiřího Bendy** a matky **Dorotky** z kantorské rodiny **Brixů** ze Dřív. Z času zlaté svatby je znám i portrét **Jana Jiřího Bendy** (†4. 12. 1757) – prvního muzikanta z toušeňských rodičů, který v kraji hrál lidem pro radost. ■

jvk

Jan Benda 1682-1757 na dobovém portrétu

Od první k nejnovější kapele

Současnost nás nutí rozhlížet se spíš jen tady a teď, a přitom je zřejmé, že bez včerejšků a dávných let by sotva bylo oč se opírat.

K roku 1930 čteme v knižních pamětech **Adolfa Branalda** [Valčík z Lohengrina, 1972, 166-167] o snad vůbec první toušeňské kapele **The Devils**. Hrál v ní místní houslista, banjista a kytarista, další byl rodák u bicích či s okarinou, a u klavíru a flexatonu zmíněný spisující letní Toušeňan, který o zakladateli **Ďáblů**, houslistovi a vibrafonistovi **Ladislavu Jandovi-Pecanovi**, toušeňském rodáku z Čelákovic, poznamenal s uznáním, že po čase dirigoval „*dvanáct vznešených džezmenů*“.

1930 **The Devils**
zleva Čejka, Branald, Myška, Janda

Z válečných let 1943-45 se ví o vícečlenné skupině **B-Boys** kolem toušeňského houslisty **Josefa Bendy**. V každoročních řadách před- i poválečných plesů, karnevalů a šibřinek se pak střídaly kapely přespolní i zdejší, pohříchu nezaznamenané.

Až v půli osmdesátých let zachytila kronika studentskou kapelu **Dostavník** kolem toušeňských bratrů **Libora** a **Petra Svobodových** [Florián 2019/11-12/12]. Současně se v opuštěných místnostech u Walliánů připravovali nadšenci vedení **Miroslavem Štefanem**, jejichž rocková skupina **Granit** dokonce složila kvalifikační zkoušky, aby mohla vystupovat veřejně. Plakáty byly až v Praze.

Odtud se časem rozvinul celý festival **Rockový Jezevec**, brzy promě-

něný v **Bluesbadger**. S domácí kapelou **The Kingsize Boogiem**en v toušeňské sokolovně i U hřiště hostil početné přespolní i zahraniční kapely svého žánru. Zakladatelé působí a v obměnách hrají dodnes [Florián 2012/1-3/31, 2012/10-12/43, 2014/1-2/7, 2014/9-10/7, 2015/1-2/6, 2016/1-2/7, 2017/1-2/13, 2019/1-2/9, 2020/1-2/12, 2021/9-10/9].

Lázeňští pacienti slyšeli měkčí muziku **ZK Labín Jiřího Horáčka** a do sokolovny často lákal čelákovický **taneční orchestr** otce **Josefa** a syna **Bohumíra Hanžlíkových** i s toušeňskými posilami. Zaujaly také leckteré z dalších již plně přespolních kapel (*Amati, Evergreen, Plus, Bueno, Houpací kůň, Blue Heads, Druhej dotek, Klasickej postup...*).

Novější zábavné i populární – tvrdší i měkčí – koncerty na nádvoří Skleněné vily obstarává nejčastěji Toušeňan **Láďa Weyrosteck** a jeho **Druhej dech** [Florián 2014/9-10/6, 2015/9-10/5, 2016/3-4/6, 2016/1-2/12, 2016/9-10/3, 2017/9-10/2, 2018/9-10/7, 2019/7-8/5, 2019/9-10/6, 2020/7-8/5, 2021/1-2/8, 2021/9-10/4]. Florián psal i o četných jiných hostech (*Country Ladies, Komplet, New Banjo Trio, PIVRS Band, Sax Duo, F-Band*). Zde, v sokolovně i jinde si získala vděčné publikum nejen toušeňským obsazením skupina **Antikvariát** (Florián 2015/9-10/7, 2017/5-6/3, 2017/9-10/3+6, 2018/9-10/8, 2019/9-10/6, 2020/1-2/10, 2020/9-10/5). Své obdivovatele má zaslouženě také zpěvačka **Zuzana Šmejkalová** [Florián 2020/9-10/14-15].

Nejnoveji se objevuje na obzoru s toušeňskou stopou díky maturantu **Jiřímu Popovi** [Florián 2018/5-6/13] skupina **Bound to Break**, autorská, jistě nadějná, i s vlastním video klipem na www. ■

kronikář

2022 **Bound To Break**
zleva Tomáš Pilař, Jiří Pop, Štěpán Svoboda (dole) a Adam Semrád

Opožděná připomínka

Na vojenské směřování našeho čestného občana armádního generála v.v. Ing. *Tomáše Sedláčka* měl významný vliv jeho otec téhož jména *Tomáš Sedláček* (1882-1958), plukovník, od jehož narození letos uplynulo 140 let. Zatímco zásluha *plukovníka Sedláčka* o vojensky čestné řešení posledních dní druhé světové války v Toušeni je dobře známa z několika pramenů, méně se ví, že jeho vojenská autorita stála na nemalých životních zkušenostech a nemenších zásluhách.

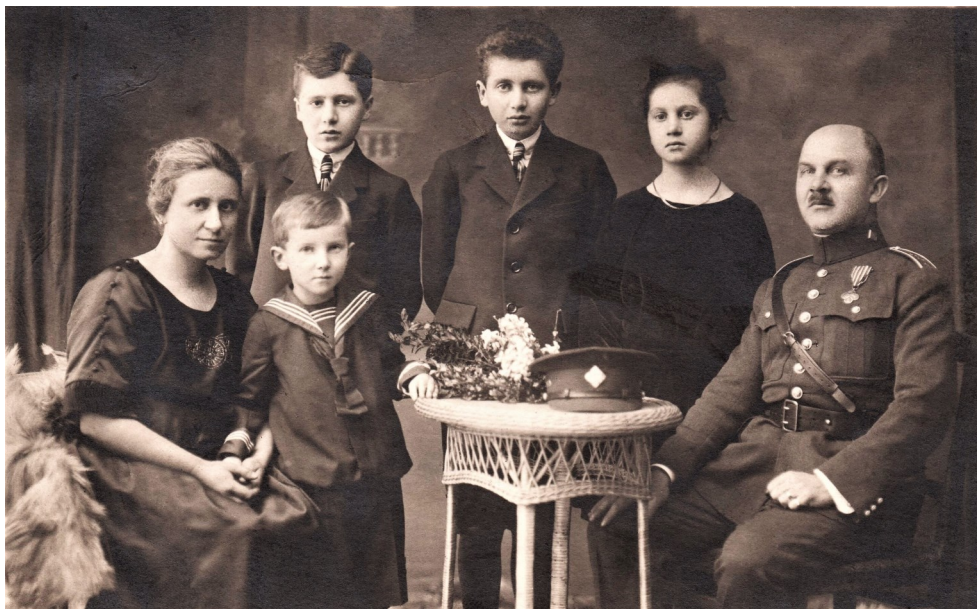

major Tomáš Sedláček s prvním synem 1910

považoval osobní účast na uvítání prezidenta Masaryka v Praze na Wilsonově nádraží.

Pro své organizační schopnosti a zkušenosti byl jako major nové čs. armády již v prosinci 1918 jmenován intendantem II. čs. polní brigády, nasazené k vojenské obraně Těšínska. Ale ani tato sedmidenní válka s Poláky ještě nebyla jeho poslední. V únoru 1919 byl s brigádou převelen na Slovensko k ozbrojené obraně republiky proti náporu bolševických Maďarů. Vítězně. V červnu 1919 pak vjel v čele II. čs. brigády do Košic, oslavován jako nejvyšší vojenský představitel a osvoboditel. Byl vyznamenán Čs. válečným křížem, litevským Řádem velkoknížete Gediminase, polským Pamětním odznakem 7. baonu administracyjnego a byl zvolen předsedou Kruhu přátel Nezávislé jednoty legionářů. [J. Plachý: Legionářský směr, 2012, s. 22-23]

Z pozic na východním Slovensku a Podkarpatské Rusi byl povolán přímo na ministerstvo národní obrany do Prahy. S rodinou se čtyřmi dětmi se natrvalo usídlil v Toušeni, odkud pocházela jeho manželka [Florián 2017/11-12/1]. V armádě dosloužil

rodina Sedláčkových 1923

manželé Marie a plk. Tomáš Sedláčkovi - stříbrná svatba

roku 1934 v hodnosti plukovníka na Zemském vojenském velitelství. [T. Sedláček – J. Plachý: Vyržet!, 2008/2015, s. 5-12, 41, 111]

Doma vynikal zručností a pečlivostí, zapojil se do činnosti Církve československé a do toušeňského Sokola. Hrál ochotnické i loutkové divadlo, o šibřinkách osvědčoval velký smysl pro humor a sepsal místní sokolské dějiny. [Florián 2020/5-6/12-13]

Do uniformy se nakrátko vrátil v čase protinacistické mobilizace na podzim 1938. Když se jeho nejmladší syn *Tomáš* rozhodl bojovat proti nacistům ze zahraničí, šedesátiletý *plukovník Sedláček* byl jako rukojmí zatčen gestapem a deportován do koncentračního tábora ve Svatoborčicích. Život mu zachránil jeho toušeňský soused *Wilhelm Riewald*, Němec. Statečná a rozvážná úloha *plukovníka Sedláčka* za posledních válečných dní v čele Národního výboru v Toušeni se právem připomíná dodnes [Lázně Toušeň v listinách a kronikách, 2002, s. 85-94; P. Enc – J. Potměšil: Za 5 minut 12, 2019, s. 166; P. Enc: Proč hořely Konětopy, 2020, s. 170; Florián 2020/3-4/11].

Své vlasti odvedl věrnou službu. Žil skromně, a přece bohatě vším, co uměl a čím dokázal povznášet své okolí. Zemřel 13. ledna 1958. Jeho urna je uložena na toušeňském hřbitově. ■

RNDr. Jan Králík, CSc., kronikář městyse Lázně Toušeň

Vzpomínky na pana plukovníka

Pan plukovník **Tomáš Sedláček** s chotí paní **Marií** byli v Toušeni naši velice blízcí a milí sousedé. V plotě mezi našimi zahradami byla vrátka, kterými jsem jako malý kluk chodil k Sedláčkovům na návštěvy.

A bylo také proč! Paní plukovníková dělala vynikající lívance, které mi moc chutnaly. U nás se dělaly pouze palačinky, které byly také dobré, ale ne tak jako lívance. Pan plukovník mě někdy pohostil višněmi naloženými v griotce – to byla dobrota! Já jsem se revanšoval hlavně rovnáním mnoha pestrobarevných polštářů na kanapi v kuchyni. Paní plukovníková občas zasedla ke klavíru a společně jsme si spolu zazpívali.

Pan plukovník byl domácí kutil, včelař a v mých očích všeučebec a kouzelník. Vyřezal „špejle“, které jsme často spolu hráli na kuchyňském stole, a dokonce mi jednu sadu této hry daroval s nádherně vytvořeným pouzdrém, mám ji dosud jako vzácnou památku. Velký poklad různých věcí – luky, šípy, hračky, loutky – byl ukryt na půdě, kde jsme si občas hráli s **Mirkem Šimou**, Sedláčkových vnukem.

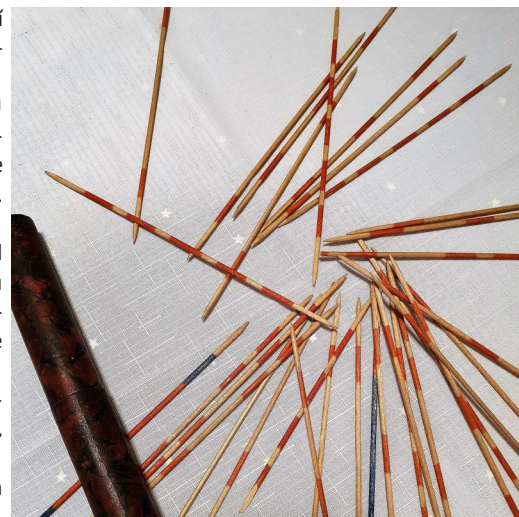
Jednou jsem si půjčil včelařskou kuklu, kterou jsem úspěšně použil při likvidaci rozsáhlého vosího hnízda v naší skalce. Dostal jsem pouze jediné žihadlo, a to v momentě, kdy se při útěku drátěná kukla dotkla mojí brady.

Pan plukovník mě naučil také kouzlo polykání hořící svíčky. Svíčka byla vyrobena z jablka a knot nahradil vlašský ořech.

S mým kamarádem **Jendou Králíkem** jsme několikrát pořádali u Sedláčků lampionové slavnosti, jejichž vyvrcholením byly hry loutkového divadla „*Jak Vonásek o koláče přišel*“ a další. Mimoto **Jenda** vlastnil kouzelný cylinder a kouzelnickou hůlkou vytvářel atmosféru různých kouzel (za mojí asistence, nebo pana plukovníka).

Často vzpomínám, jak jsme s panem plukovníkem jednoho letního dne seděli v altánku a vystřihávali papírové krabičky od cigaret, které jsme lepili na archy bílého papíru A4. Pan plukovník kouřil tehdy partyzánky a lípy, můj tatínek globusky, duky a mentolky. Velice mi utkvěla v paměti zvláštní věta pana plukovníka, který při této naší méně tvůrčí činnosti pravil: „*Hochu, až těch krabiček nalepíme dost a pošleme je na příslušný úřad, tak budeme smět poslat našemu Tomáškovu do kriminálu celou bábovku.*“ – **Tomášek** byl syn pana plukovníka a byl tehdy politickým vězněm.

Vzpomínám si, že když pan plukovník zemřel, paní plukovníková mi ukázala jeho vojenské uniformy a všechna vyznamenání. Pak zasedla ke klavíru, já poslouchal a byl jsem smutný. Odešel vzácný člověk, na jehož suchý humor nelze nikdy zapomenout. ■

Společenská hra ŠPEJLE tříbí šikovnost: z pouzdra se špejle rozhodí na co nejneuspořádanější hromádku a pak hráči opatrně ubírají jednu po druhé tak, aby se nepohnula žádná jiná špejle, než ta právě odebíraná. Když se jiná špejle pohne, je na řadě soused. Špejle mají barevné proužky (modrý platí za pět), a kdo jich nasbírá nejvíc (ne špejlí, ale proužků), vyhrává. Hrát může i více hráčů.

foto Adéla Dvořáková

Ing. Jan Karpaš, CSc.

Pravda není černobílá

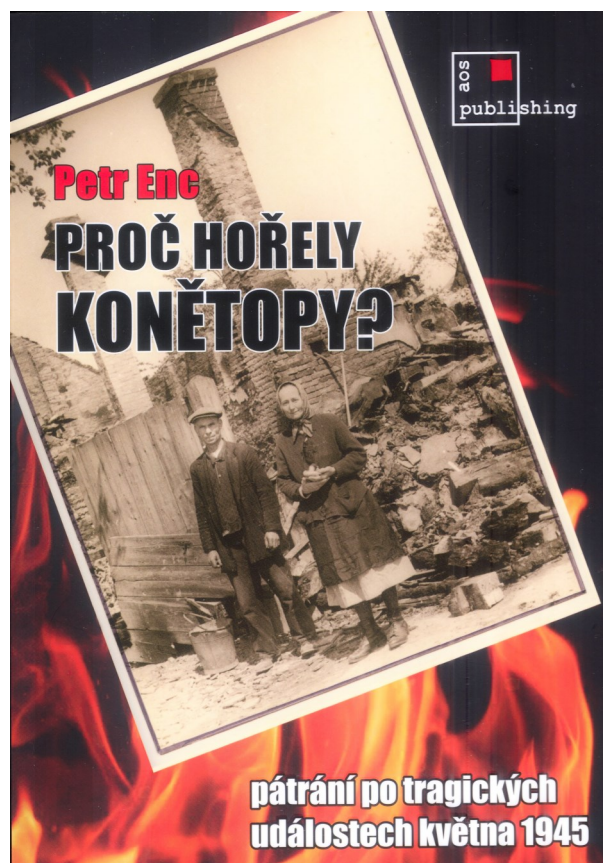
Uplynulo 77 let. Zdánlivě zbývá už jen ústní paměť směřovaná každou novou dobou blíž k obětem, jejichž potomci žijí na straně vítězů. Dotknout se znovu tak citlivých dějů, jaké prožily **Konětopy** 7. května 1945, vyžaduje víc než odvalu. Z toušeňského ohlednutí tehdejšího předsedy revolučního národního výboru plk. **Tomáše Sedláčka** st. známe zvláštní zmínku o „nerozvážném činu“:

„Představte si, jen kdybych byl připustil – nebo kdybych sám nařídil – nějakou šarvátku, která nemohla mít na vojenský vývoj událostí pražádného pozitivního významu, a kdyby při tom přišlo o život, nebo bylo zmrzačeno několik našich lidí, nebo kdyby pro nějaký nerozvážný můj čin nebo rozkaz byla provedena na obci tretná výprava (Konětopy). Co byste mi dnes řekli? Jak bych před Vámi dnes stál?“ [Lázně Toušeň v listinách a kronikách, 2002, s. 91]

Věděl snad zkušený voják, který zažil své v Kosovu a při osvobození Košic, už tehdy víc? Zřejmě ano. Vojenský historik **Petr Enc**, autor pozoruhodné, cenné a odvážně otevřené knihy **Proč hořely Konětopy** (AOS Publishing 2020, 284 stran) pečlivě soustředil, popsal a podrobně rozebral splet všech dostupných i zasutých vyprávění, svědectví a zápisů, které se v mnohém doplňují a jako střípky skládají obraz skutečnosti. Při pátrání neopomněl osvětlit ani nejmenší zdánlivou drobnost, procestoval celé široké okolí, probádal a popsal souvislosti dosud nikdy v takovém celku neviděné, den po dni, hodinu po hodině. Nepřehlédl ani povzdech: „*Násilí plodí násilí a zlo rodí zlo ještě větší než to předešlé.*“ [s. 84], ani citovaný toušeňský postřeh plukovníka **Sedláčka** [s. 170].

Kdo chce opravdu vědět víc, měl by si přečíst celou knihu sám. Srdce se mu při čtení rozbuší a oči otevrou. Pravda často nejen překvapuje, ale i bolí. Není černobílá. Mimořádnou a odvážně upřímnou publikaci provází 140 dokumentárních fotografií. ■

jvk

Kulturní památky v Lázních Toušeni

hradištko – tvrziště – mlýn – křížky – radnice – hostinec – chalupy – most – kaplička – kostel

Budovy mlýna a pekárny čp. 30 a čp. 31

V nižší poloze na levém labském břehu při severozápadním okraji tvrziště stojí budova bývalého mlýna, původně **gotické části čp. 31** a novější **renesanční části čp. 30**. Spojené budovy obou popisných čísel jsou památkově chráněny od 3. 5. 1958, resp. od 31. 12. 1966 (rejstř. č. ÚKSP 18000/2-2175, katalog. č. 1000128678-0001) [Florián 2015/7-8/7, 2016/9-10/6, 2019/1-2/16-17, 2019/3-4/16, 2020/3-4/14, 2020/11-12/12-13, 2021/5-6/13]. ■

Genius loci aneb Kouzlo domu číslo 30

Nynější dům čp. 30 v Mlýnské ulici, který býval příslušenstvím středověkého toušeňského hrádka a v 16. století byl připojen jako pekárna k labskému mlýnu (nyní čp. 31), je mi velmi blízký od útlého dětství.

Necelé dva roky před koncem první světové války se v něm totiž narodil můj tatínek *Bohumil Vaňousek* a se svou maminkou, mojí babičkou *Marií* tam bydleli až do dědova návratu z fronty v Haliči. Pak se rodiče se synkem zakrátko odstěhovali nedaleko za řeku do domku, který si pořídili v Káraném. Rodnému domu v Toušeni zůstal můj táta věrný celý život a rád se tam vracel. Možná aby si připomněl nejen skromné a historické prostředí svého rodiště, ale zcela jistě aby navštívil část své rodiny – bratra své maminky *Václava Franze* s manželkou, a tetu *Emilku*, u které v době svých studií v Praze bydlel, bývalou to vychovatelku dětí hudebního skladatele *Karla Kovařovice*.

Ten dům učaroval a ovlivnil i mě. Tam jsem jako malý kluk poprvé přišel do přímého kontaktu s vnějším i vnitřním prostředím historického objektu, který nebyl přímo šlechtickým sídlem. Poprvé jsem uviděl jinde než na hradě či zámku a zblízka tak zvanou černou kuchyni – prostor s otevřeným ohništěm, na němž se kdysi vařilo, peklo, smažilo a v jehož dýmníku usměrňujícím odchod kouře do komína se asi udávalo maso. Tatínek mi ukazoval pozůstatky renesančního zdobení vnější omítky sgrafitem – rostlinnými, květinovými či geometrickými motivy v podobě psaníček – a vysvětlil, jak je zedníci před staletími vytvářeli proškrobáním dvou vrstev omítky: vrchní ještě měkké světlé na povrchu spodní již zatvrdlé tmavé. Já to tenkrát na přelomu 40. a 50. let 20. století samozřejmě chápal ještě dětskýma očima.

Mlýnská ulice na kresbě Ferdinanda Blechy 1976

totiž po jeho smrti před čtyřiceti pěti lety položil kytici jarních polních květů.

Jedinou výraznou změnou je odkryté jižní průčelí rovněž se zbytky renesančních sgrafit a s důlkem po rovněž výše zmíněné menší kamenné kouli. To vše bývalo z větší části ukryto za dřevěnými přístavky a přístřešky s králičími kotci, kurníky a snad i kozím chlívkem. A jak se dům dostal do naší rodiny? V polovině 18. století ho prý koupil od brandýské vrchnosti jako spáleníště jeden dávný předek z tatínkovy strany, jakýsi *Jan Bodlák* a po rekonstrukci v něm zřídil rybárnu. Přiznávám, že mé okouzlení touto částí historického objektu toušeňského labského mlýna jejím *geniem loci* trvá. ■

Přitahovala mě hlavně velká kamenná koule vsazená do východní zdi domu. Tím víc, když jsem se dozvěděl, že sousední královský hrádek, kde nocoval i císař a český král *Karel IV.* obléhali husité. Představa, jak velkým prskem vrhají kamenné koule proti zdím hrádka a že je to jedna z nich, nalezená při pozdějších úpravách tatínkova rodného domu, byla lákavá o to víc, že v jižním průčelí bývala zazděna ještě jedna koule, menší. Dnes už vím, že husité získali toušeňský hrádek pouhým třídním obležením na jaře v roce 1421, tedy bez použití obléhacího stroje. Původ koulí mi tak zůstává nejasný. Možná je tam zanechali či objevili Švédové, když ve třicetileté válce rabovali Toušeň. Jako většího mě pak začalo zajímat i půdorysné, prostorové a konstrukční řešení domu. Hned za jeho dveřmi z východní strany zasklepné Mlýnské ulice, spíš uličky, se pamatuji na předsíň, původně již výše zmíněnou černou kuchyni. Z té se vstupovalo do jediné obytné, vždy trochu temnělé místnosti v přízemí s nízkým stropem, zdobeným štukovým rámečkem, v jehož ploše jsme s tatínkem pod bílením předpokládali možnost nějaké fresky. Na tuto místnost navazovala níže položená komora či sklípek snad i se studánkou. V patře po vnějším schodišti přístupné byly tři menší místnosti, z nichž jednou procházelo zaoblené těleso dýmníku černé kuchyně z přízemí. Mohutnost obvodových zdí a stropních trámů v patře by u obytného stavení také jistě každého i dnes překvapila. To vše mě zajímalo a zajímá dodnes.

Vše dosud je jako za mého mládí, jen střecha je opravená, jinak je objekt smutný a prázdný. Z dnešních dětí – a možná ani mnozí ze střední generace – by asi málokdo věřil, že v takových prostorách se dalo až do konce 60. let 20. století spokojeně bydlet. Bez vodovodu, bez ústředního vytápění, bez koupelny a dalších dnes zcela běžných vymožeností. Obydlená je stále navazující mlýnská část domu, ve které jsem bohužel nikdy nebyl a kde žili sousedé mých příbuzných *Kalibovi*. Při pohledu z okna zmíněné přízemní obytné místnosti čp. 30 jsem vzpomněl na svého tátu. Na široký vnější parapet tohoto okna jsem

Mlýn číslo 31

V dětství byl pro mě dům čp. 31 velkým domem, ve kterém bydleli *Kalibovi*, a spíše než „rybárna“ jsme mu říkali „bejvalej mlejn“. Tehdy jsem jeho 600-letou historii vůbec neznala, jen jsem věděla, že je to rodný dům mé prababičky Kateřiny.

Vždycky na mě působil tajemně, ale jako děti jsme do Mlýnské uličky chodily spíše zvědavě okukovat vedlejší dům čp. 30. Ne kvůli zbytkům

Rybárna a pekárna - uhlem Čeňka Choděry 1937

renesanční výzdoby, kterou jsme jako významnou ani nevnímaly. Velkou vzácností pro nás byly kamenné koule vsazené do zdiva této bývalé pekárny. Říkalo se, že koule jsou pozůstatkem švédské války, tedy něco mimořádně vzácného. Bylo pak velkým zklamáním, když jsem se dověděla, že koule tam byly dodatečně vsazené. Celé moje dětství je ale také navždy spojeno s malým přívozem, který dříve k domu čp. 31 patřil. Měli jsme zde uvázanou velkou lodičku, se kterou jsme jezdili s tatínkem na protější stranu Labe na ryby, nebo koupat se na Jizeru nad první jez. V zimě lodička odpočívala na břehu pod velkou vrbou na dřevěných kozách a na jaře, než jsme ji spustili na vodu, jsme prováděli řádnou údržbu. Koudel, asfalt, žehlička nahřátá na ohýnku, a bylo to!

Když jsme chodili pro lodičku kolem *Kalibova* plotu, nešlo přehlédnout, ani přeslechnout krůty, a zvláště pak obrovské krocany s rudými laloky pod hrdlem, které ještě více zrudly, když jsme se tam zdrželi. Nápadný a dlouhý ocas mohutně vějířovitě roztahovali, aby ukázali, jak moc se zlobí a z našeho pozorování nemají vůbec radost. Kolem plotu byla jen úzká cestička, která se točila kolem přívozu. Když stouplo Labe, chodili jsme se dívat, jestli už je pod vodou. Někdy k tomu i došlo...

Také moje maminka na dům čp. 31 vzpomínala, a často mně, nejen o něm, hodně a ráda vyprávěla. ■

Hana Němečková

Do rybárny na táčky

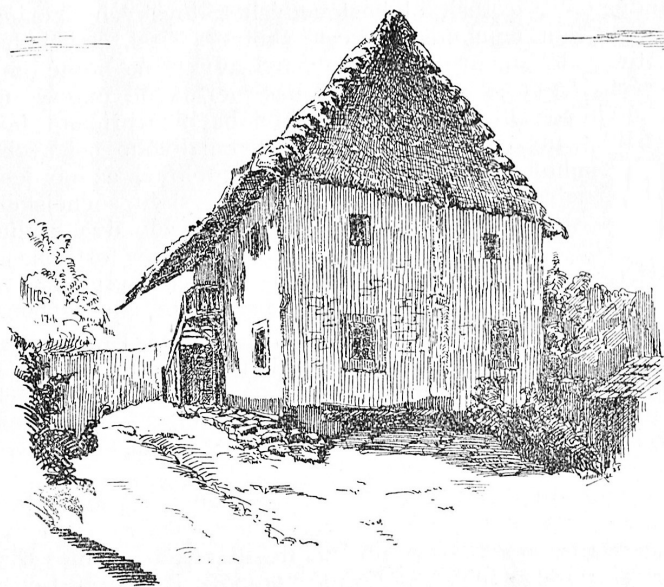
„Půjdeme do rybárny na táčky!“, říkávala často maminka. Jako malá jsem neměla ani tušení, co to slovo znamená. Věděla jsem jen, že se slavnostně oblékneme a půjdeme za kmotřičkou, tetičkou a strýčkem do rybárny, posedíme ve světnici či za hezkého počasí na zahradě a budeme si povídat. Cesta podle Labe, po nábřeží, ovčárnou a pod pomníkem rychle utekla a já už jsem se nemohla dočkat, až se zase všichni uvidíme. Jednou, když jsme tam dorazily, rozhlížela jsem se, kde jsou „táčky“, byla jsem zvědavá, co se kde objeví. Neobjevilo se nic. „Maminko, kde jsou ty táčky?“, už jsem to nevydržela a zeptala se. Maminka se rozesmála a vysvětlila mi, že právě to setkávání, návštěva s vyprávěním a vzpomínáním, někdy veselým, jindy smutným, ale vždy srdečným, to jsou ty táčky. Tenkrát bylo na venkově docela běžné se hodně navštěvovat. Rodiny i sousedé. Jak jinak by bylo možné se dovědět, co je nového, na co se připravit, domluvit, co je potřeba udělat, kde a co zařídit, a mnoho dalšího.

V době, kdy jsem s maminkou do bývalého mlýna chodila, už 170 let jako mlýn nesloužil. Jeho historie byla dlouhá, ale po jeho vyhoření

v roce 1759, kdy „toliko zdě stát zůstaly“ už mlýn nikdy obnoven nebyl. Můj prapředek Jan Bodlák ho v roce 1760 koupil a zřídil zde rybárnu. Domu v roce 1770 bylo přiděleno popisné číslo, které nese

dosud – číslo 31, a rod Bodláků zde žil až do 2. poloviny 20. století. Narodila se zde moje babička, tatínkova maminka Kateřina Bodláková, a velká spousta mých příbuzných z toho rodu. Nostalgické vzpomínky se k této velké a pro mě trochu tajemné budově vázaly po celý můj život. Byly spojeny i s přívozem, kterému jsme říkali Malý nebo Bodlákův, kde posledním převozníkem byl pan Légl, tatínek Marie Légllové, provdané za Josefa Bodláka, posledního toho příjmení v domě čp. 31. Když paní Marie ovdověla, vdala se za pana Kalibu.

Mlýn už jako rybárna - perem Zdeňka Gutwirtha 1925

Josefova maminka Barbora byla za kmotru mým sourozencům, mně za kmotřičku pak byla její dcera Růženka, Josefova sestra. Aby toho nebylo málo, Josefovi byl za kmotra můj tatínek, Růžence zase moje maminka. Tak to prostě dřív chodívalo. Byli jsme jedna velká rodina... ■

Hana Němečková

Kazdovi vítězně ve Weizu 2022

Pás vítěze, zlato a bronz

V mezinárodním klání **Internacional Weiz Open** v rakouském Štýrsku o víkendu 26. února 2022 výtečně bojovali svěřenci toušeňského trenéra **Petra Kazdy** z jeho turnovského týmu TJ Impact [Florián 2020/5-6/14-15]. Nejúspěšnější byla **Markéta Brožová** ve váze do 65 kg – zvítězila ve dvou kategoriích a odvezla si dvě zlaté medaile. Statečně bojoval také žák ZŠ Lázně Toušň **Tommy Kazda** [Florián 2019/1-2/18, 2021/1-2/15, 2021/11-12/14], který se postavil soupeřům o pět kg těžším, protože sám boxuje ve váze do 30 kg, ale v té nikdo nenastoupil, tak musel o váhu výš – a ve váhové kategorii do 35 kg vybojoval dvě bronzové medaile! Sám trenér a kouč **Petr Kazda** s přehledem zvítězil v mužské kategorii do 85 kg: ve finále mu soupeř už v prvním kole po půldruhé minutě zápas vzdal. Ve věku 46 let je pro **Petra Kazdu** zlatá medaile a **pás vítěze** dalším výrazným oceněním dlouholeté sportovní kariéry. ■

Karel Vodrážka

SPORTOVNÍ DEN MLÁDEŽE S TAJV

Mjr. Jan Váňa

Lázně Toušň
19. dubna 2022Sportfluencer
#SportovniDenMladeze
@honzavanaTAJV, z.s.
www.tajv.cz
@janvana@tajv.cztajv.cz
honzavana
TenisovaAkademieJanVana

LABENET

Poskytovatel internetu
v Lázních Toušeni a okolí

25/25 Mb/s - 290 Kč
50/50 Mb/s - 390 Kč
80/80 Mb/s - 490 Kč

IPTV SledovaniTV.cz za 100 Kč
WiFi router a instalace zdarma

www.labenet.cz

605 055 000

Slavoj Lázně Toušň se vrací na hřiště

Rozpis jarní části soutěže 2021/2022 v kopané – IV. třída

26. 3. 2022	10:15	Lázně Toušň – Nehvizdy B
2. 4. 2022	10:15	Lázně Toušň – Vodochody
10. 4. 2022	16:30	Radonice B – Lázně Toušň
16. 4. 2022	10:15	Lázně Toušň – Dřevčice
24. 4. 2022	17:00	Spartak Čelákovice – Lázně Toušň
30. 4. 2022	10:15	Lázně Toušň – Klecany B
8. 5. 2022	17:00	Nová Ves – Lázně Toušň
14. 5. 2022	10:15	Lázně Toušň – Záruby B
21. 5. 2022	17:00	Líbeznice B – Lázně Toušň
28. 5. 2022	10:15	Lázně Toušň – Husinec-Řež
4. 6. 2022	17:00	Úvaly B – Lázně Toušň

Úřední hodiny úřadu městyse LÁZNĚ TOUŠEŇ, Hlavní 56 pondělí úřední hodiny: 8:00 - 12:00 13:00 - 17:00 starosta: 9:30 - 12:00 13:00 - 17:30 středa úřední hodiny: 9:00 - 12:00 13:00 - 17:00 pokladna: 8:00 - 9:00 telefony: 326 992 302, 326 991 592	Praktický lékař MUDr. Jiří Ranc, Dům seniorů, Za Školou 414, 1. patro pondělí 13:00 – 18:00 úterý 7:30 – 14:00 středa 11:00 – 17:00 čtvrtek 7:30 – 14:00 pátek 7:30 – 13:30 telefon: 326 992 361	Nouzová telefonní čísla 112 Integrovaný záchranný systém 150 Hasiči 155 Zdravotnická záchranná služba 156, 731 136 156 Městská policie 158 Policie České republiky
Večerka u Honzíka Thao Leová Thanh a Ngoc Nguyen Duc, Hlavní 13 potraviný – drogerie pondělí – pátek 6:30 – 19:00 sobota – neděle 6:30 – 18:30	Knihovna Skleněná vila, V Ovčárně 87 vždy v úterý 15:00 – 17:00 Reality Biliková Ilona Biliková, Hlavní 263 zprostředkování prodeje a pronájmu nemovitostí zpracování tržního odhadu pro dědické řízení telefon: 605 457 150 reality.bilikova@seznam.cz	Veterinární praxe MVDr. Jitka Myslivečková, Hlavní 39 pondělí + pátek dopoledne: objednání pacienti + operace 15:00 – 19:00 úterý dopoledne: objednání pacienti + operace středa + čtvrtek 10:00 – 12:00 15:00 – 19:00 soboty, neděle a pohotovost po telefonické domluvě telefon: 326 992 912, 602 641 294
Pošta Partner a prodejna krmiv Za Školou 2 pondělí 8:00 – 10:00 úterý 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00 středa 8:00 – 12:00 13:30 – 17:00 čtvrtek 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00 pátek 8:00 – 12:00 13:30 – 16:00 sobota 9:00 – 11:00 vydávání balíků a listovních zásilek telefony: 604 100 302, 737 946 186	Česká daňová kancelář, s. r. o. Ing. Luboš Valehrach, MBA, Na Požárech 425 daňové poradenství, vedení účetnictví telefon: 603 876 540	Advokátní kancelář Mgr. Stanislav Beran, Dům seniorů, Za Školou 414, 1. patro telefon: 606 494 811 email: beran-advokat@seznam.cz
Gastrodeli U Sokolovny 259 výrobky studené i teplé kuchyně, cukrářské i pekařské www.gastrodeli.cz telefon: 326 996 359 objednavky@gastrodeli.cz	Atelier Kučera Hlavní 560 krejčovské práce, opravy oděvů úterý – pátek 9:00 – 12:00 14:00 – 17:00 sobota zavřeno Mgr. Eva Valsová, telefon: 736 536 574	Casido, s. r. o. Floriánské náměstí 413 Prodej jednostranných a oboustranných lepicích pásek, technických, stavebních a elektrikářských pásek, plastových sáčků, pytlů, strečových fólií, plastového obalového materiálu za velkoobchodní ceny. pondělí – pátek 8:30 – 15:00 telefony: 737 242 375-6, www.casido.cz
Kosmetický salon Ivana Jedličková, Za Školou 414 kosmetika, vizážistické služby a prodej kosmetiky Alcina telefon: 606 802 320	Pneuservis, autoservis Emanuel Fiala, Hlavní 13 pondělí – pátek 8:30 – 17:00 sobota – neděle dle dohody telefon: 731 036 059	Nakládání s odpadem Michal Schwägerl sutě, písky, štěrky, zemina, dřevo vyklízení, přistavení kontejnerů, odvoz telefon: 777 435 672, 777 017 068
Rehabilitace – masáže Ivana Drobílková, Dům seniorů, Za Školou 414 LTV cvičení – elektroléčba – mobilizace páteře, reflexní terapie pondělí – pátek dle objednání telefon: 603 254 220	Salon Faviola - manikúra, pedikúra, kosmetika, masáže, kadeřnictví, Acces Bars Za Školou, bývalá pošta Manikúra, nehtová modeláž Jitka Kolomazníková telefon: 604 710 975 Pedikúra Lenka Fabiánová telefon: 721 460 199	Stavební a technické dozory, stavební činnost DOZORY-VILD s.r.o., Ing. Petr Vild, Zápská 188 telefon: 739 345 249 petr@dozory-vild.cz
SALON LINDA - Stříhání pejsků Eva Pencová, Na Ostrůvku 292 telefon: 773 079 428	Masáže Sophie Dragon telefon: 723 022 979 Kosmetika Lucie Uhrvá Tel. 605 479 993 Kadeřnictví Michaela Macháčková telefon: 723 679 943 Acces Bars Jana Köhlerová telefon: 602 715 743	Elektroinstalace Instalace fotovoltaických systémů Martin Rigo telefon: 775 515 082 martinrigo1@gmail.com Infozprávy Služba Infozprávy je určena všem občanům městyse a je zcela zdarma. Registrace je možná a) osobně na úřadě v úřední hodiny b) přes internet www.infozpravy.cz c) mobilním telefonem. Registraci telefonem provedete zasláním SMS LT mezera číslo popisné na telefonní číslo 735 166 666

Kalendář akcí v Lázních Toušeni 2022

(jarní sen pořadatelů)

změny vyhrazeny

březen 2022

den	čas	místo	akce
úterý 8. března	18:30	Slatinné lázně	populární koncert – Láďa Weyrostek
sobota 19. března	19:00	sokolovna	blues proti válce – The Kingsize Boogiemen a Ivan Hlas (<i>TKB, ÚM</i>)
sobota 26. března	10:15	hřiště Na Polabí	kopaná Slavoj LT – Nehvizdy B

duben 2022

den	čas	místo	akce
sobota 2. dubna až pondělí 18. dubna	14 – 18	Skleněná vila	velikonoční výstava (<i>k & včk komise, Obec baráčníků</i>) <i>vernisáž v sobotu 2. dubna ve 14 hodin</i>
sobota 2. dubna	10:15	hřiště Na Polabí	kopaná Slavoj LT – Vodochody
sobota 16. dubna	10:15	hřiště Na Polabí	kopaná Slavoj LT – Dřevčice
úterý 19. dubna	14:00	hřiště Na Polabí	sportovní den mládeže (<i>TAJV, ZŠ, ÚM</i>)
pátek 29. dubna	19:00	Skleněná vila	literární hudební večer Verše s vůní kávy (<i>Divadlo pod Petřínem</i>)
sobota 30. dubna	8 – 8:30	Floriánské náměstí	svoz nebezpečného odpadu (<i>služby městyse</i>)
sobota 30. dubna	8 – 12	Floriánské náměstí	svoz velkoobjemového odpadu (<i>služby městyse</i>)
sobota 30. dubna	10:15	hřiště Na Polabí	kopaná Slavoj LT – Klecany B
sobota 30. dubna	18:00	hřiště Na Polabí	staročeské pálení čarodějnic (<i>kk & včk, hospůdka Na hřišti</i>)

květen 2022

den	čas	místo	akce
úterý 3. května	10:00	pomník padlých	pietní vzpomínka na oběti válek (<i>ÚM, ZŠ, Obec baráčníků, Sokol</i>)
víkend 7. – 8. května	8 – 18	Floriánské náměstí	171. Floriánská pouť
neděle 8. května	10:30	kostel sv. Floriána	poutní mše – nedělní bohoslužba
čtvrtek 12. května	6:30	Floriánské náměstí	výlet do Adršpachu a Broumova (<i>volnočasová komise</i>)
sobota 14. května	10:15	hřiště Na Polabí	kopaná Slavoj LT – Záryby B
sobota 28. května	10:15	hřiště Na Polabí	kopaná Slavoj LT – Husinec-Řež

červen 2022

den	čas	místo	akce
neděle 5. června	14:00	Park profesora Procházky	dětský den (<i>ZŠ a MŠ, ÚM, komise, spolky</i>)